

Resolució 746/2020, de 3 de desembre

Número d'expedient de la reclamació: 728/2020¹

Administració reclamada: Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda

Informació reclamada: Dades sobre ús d'una informació facilitada per la persona reclamant.

Sentit de la resolució: Estimació i pèrdua parcial sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: A diferència de la legislació de procediment administratiu precedent (article 37 de la Llei 30/1992, de 27 de novembre, del procediment administratiu comú), l'LTAIPBG no només garanteix l'accés als documents públics, sinó a la informació pública, entesa aquesta com els documents, sí, però també les altres dades, en qualsevol format en el qual es trobin expressats i, en general, el coneixement que estigui en poder de l'Administració. En aquesta amplitud de concepte, és informació pública, sens dubte, la que està documentada o elaborada mitjançant un suport transmissible, però també ho és el coneixement de l'Administració que per poder ser comunicat a qui ho sol·licita ha de passar abans per un procés de redacció o elaboració; la necessitat de redacció de la informació sol·licitada no l'eximeix de ser susceptible del dret d'accés a la informació pública, sempre que la informació concernida, com a coneixement, existeixi prèviament a la sol·licitud i tan sols faci falta elaborar el document que l'expressi, sens perjudici que si tal elaboració requereix una tasca complexa això pot ser motiu d'inadmissió de la sol·licitud (article 29 LTAIPBG). Encara que la persona reclamant hagi demanat un altre format (imprès en paper i enviat per correu postal), l'article 36.2.b LTAIPBG preveu expressament que la informació sol·licitada pot facilitar-se en un format diferent de la comanda si s'ha publicat en un format diferent, es pot accedir a ella fàcilment i s'indica amb claredat la via d'accés, requisits tots ells que es compleixen en aquest cas. Per tant, s'ha de concloure que la informació demanada per l'apartat 1 de la sol·licitud ha estat facilitada vàlidament posteriorment a la presentació de la Reclamació, motiu pel qual és procedent declarar la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.

Paraules clau: Generalitat. Informes. Reclamació contra lliurament parcial de la informació. Informació pública. Elaboració d'informació. Format.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 4 de novembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 728/2020, presentada contra el Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern

---

¹ La versió original d'aquesta resolució redactada pel ponent s'ha escrit en castellà.

(LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 2 d'octubre de 2020 la persona reclamant presenta una sol·licitud al registre del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, dirigida al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, Oficina de Drets Civils i Polítics, que demana:
  1. Còpia d'un informe presentat pel Director d'aquesta Oficina a la taula del tercer sector.
  2. Conèixer si per a la redacció d'aquest informe s'ha utilitzat documentació facilitada per la persona reclamant i que hauria estat fotocopiada per personal de l'Oficina de Drets Civils i Polítics.
  3. Saber si, en cas d'haver utilitzat la seva documentació per redactar l'informe presentat a la taula del tercer sector, es va esmentar a la persona reclamant com a font de l'informe.
  4. Conèixer si l'Oficina de Drets Civils i Polítics ha dut a terme alguna altra gestió, des d'octubre de 2019, per garantir l'accessibilitat de les oficines de correus i el consegüent vot per correu a través d'elles. Demana rebre la informació per escrit i a la seva direcció de correu postal.
3. La Reclamació presentada el 4 de novembre de 2020 assenyala que la persona reclamant no hauria rebut resposta a l'anterior sol·licitud.
4. El 5 de novembre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 9 de novembre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 25 de novembre de 2020 la GAIP rep l'informe del Departament de Vicepresidència, que considera que l'objecte de la sol·licitud i de la Reclamació és (únicament) la còpia d'un informe del Director de l'Oficina de Drets Civils i Polítics presentat a la taula del tercer sector i acredita que aquest informe ja hauria estat facilitat a la persona reclamant el 10 de novembre de 2020, mitjançant la remissió d'un enllaç amb la seva publicació en la pàgina web del Departament. En aquestes circumstàncies, considera que la Reclamació hauria de

finalitzar per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte. No esmenta els altres apartats de la sol·licitud indicada per l'antecedent 2.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional

i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre la informació sol·licitada i reclamada i el dret a accedir-hi.

Els antecedents posen de manifest que el Departament reclamat ha atès tan sols el primer apartat de la sol·licitud, que demana un informe del Director de l'Oficina de Drets Civils i Polítics. S'ha de tenir en compte, tanmateix, que la sol·licitud consta d'uns altres tres apartats, sobre els quals no es pronuncia el Departament: conèixer si per a la redacció d'aquest informe s'ha utilitzat documentació facilitada per la persona reclamant; saber si es va esmentar a la persona reclamant com a font de l'informe; i conèixer si l'Oficina de Drets Civils i Polítics ha dut a terme alguna gestió, des d'octubre de 2019, per garantir l'accessibilitat de les oficines de correus. Si bé és cert que aquests altres apartats de la sol·licitud no demanen documents o informació documentada, no ho és menys que demanen informació.

A diferència de la legislació de procediment administratiu precedent (article 37 de la Llei 30/1992, de 27 de novembre, del procediment administratiu comú), l'LTAIPBG no només garanteix l'accés als documents públics, sinó a la informació pública, entesa aquesta com els documents, sí, però també les altres dades, en qualsevol format en el qual es trobin expressats i, en general, el coneixement que estigui en poder de l'Administració. En aquesta amplitud de concepte, és informació pública, sens dubte, la que està documentada o elaborada mitjançant un suport transmissible, però també ho és el coneixement de l'Administració que per poder ser comunicat a qui ho sol·licita ha de passar abans per un procés de redacció o elaboració; la necessitat de redacció de la informació sol·licitada no l'eximeix de ser susceptible del dret d'accés a la informació pública, sempre que la informació concernida, com a coneixement, existeixi prèviament a la sol·licitud i tan sols faci falta elaborar el document que l'expressi, sense perjudici que si tal elaboració requereix una tasca complexa això pot ser motiu d'inadmissió de la sol·licitud (article 29 LTAIPBG).

Doncs bé, el que es sol·licita pels apartats 2, 3 i 4 de la sol·licitud d'informació pública indicada per l'antecedent 2 és sens dubte informació, en el sentit que s'acaba d'indicar, ja que demanen resposta a un interrogant concret sobre si s'hauria utilitzat o no una informació determinada procedent de la persona reclamant per redactar l'informe sol·licitat per l'apartat 1 de la sol·licitud (apartat 2), informació sobre si s'hauria esmentat o no a la persona reclamant com font al presentar el document sol·licitat per l'apartat 1 (apartat 3) i informació sobre gestions realitzades per l'Oficina de Drets Civils i Polítics per a la supressió de les barreres arquitectòniques a les oficines de correus a partir d'octubre de 2019 (apartat 4). Totes aquestes peticions tenen per objecte informació, informació que probablement no està redactada, però que sens dubte ha d'existir al si de l'Oficina de Drets Civils i Polítics, que forçosament ha de conèixer les fonts utilitzades per a la redacció d'un informe determinat, si es va fer o no es va fer menció expressa a una de tals possibles fonts i saber les gestions realitzades al llarg de l'últim any amb l'objectiu de suprimir barreres arquitectòniques a un assumpte tan rellevant per a l'Oficina com és el vot per correu.

A més d'informació, els diversos apartats de la sol·licitud demanen específicament informació pública, en la mesura que tota ella ha d'estar amb tota probabilitat en poder de l'Administració, quan no, a més, elaborat per ella, com és el cas de l'informe sol·licitat per apartat 1 de la sol·licitud. En tractar-se d'informació pública, i d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, tret que es presentin límits establerts per llei que comportin la seva denegació. En el tipus d'informació que se sol·licita en aquest procediment no es presenta cap límit legal, de manera que s'ha d'acabar declarant el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

En el cas de la informació demanada per l'apartat 1 de la sol·licitud, els antecedents assenyalen que el Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda ja l'hauria posat a disposició de la persona reclamant, en el marc d'aquest procediment. Concretament, li ha facilitat un enllaç amb el document sol·licitat pel primer apartat de la sol·licitud publicat en la pàgina web del Departament. Encara que la persona reclamant hagi demanat un altre format (imprès en paper i enviat per correu postal), l'article 36.2.b LTAIPBG preveu expressament que la informació sol·licitada pot facilitar-se en un format diferent de la comanda si s'ha publicat en un format diferent, es pot accedir a ella fàcilment i s'indica amb claredat la via d'accés, requisits tots ells que es compleixen en aquest cas. Per tant, s'ha de concloure que la informació demanada per l'apartat 1 de la sol·licitud ha estat facilitada vàlidament posteriorment a la presentació de la Reclamació, motiu pel qual és procedent declarar la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.

En canvi, en el cas del sol·licitat pels altres tres apartats de la sol·licitud, el Departament no ha facilitat cap de les informacions sol·licitades, a les quals ja s'ha indicat el dret d'accés a elles

que assisteix la persona reclamant. En conseqüència, és procedent requerir el Departament perquè faciliti aquestes informacions a la persona reclamant en un termini raonable i en la forma i format sol·licitats. Naturalment, si el Departament manca del coneixement necessari per facilitar aquestes informacions, o alguna d'elles, serà suficient que així ho indiqui per satisfer el dret d'accés a la informació pública.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de desembre de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 728/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació demanada pels apartats 2, 3 i 4 de la sol·licitud indicada per l'antecedent 2.

2. Declarar la pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte de la Reclamació en relació amb l'informe demanat pel primer apartat de la sol·licitud.
3. Requerir el Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda perquè lliuri la informació indicada en l'apartat 1 a la persona reclamant en el termini de deu dies des de la notificació de la present resolució i perquè tot seguit n'informi la GAIP.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 728/2020 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.